

зарахъ ни да осѣщамъ още съ по сладостъ снѣгата на Оногози, който е толкосъ великолѣпенъ у добринитѣ си, и на когото подпорката ни бѣше толкосъ потрѣбна.

Сѣтнѣ дохождахъ вардачитѣ, за да си направятъ сутрѣшната визита. Хвърляхъ единъ погледъ у стаята, за да видѣтъ да ли сичко е на редъ, и гледахъ на синджирятъ ми халка по халка, за да се увѣрихъ, че не го е счюпила никоя престѣпна мжка, никоя случка; или по добръ зацото нищо неможеше да го строши, тѣ правяхъ това прѣгледванье само, за да се покорѣтъ въ сичко на заповѣдитѣ на дисциплината. Ако трѣбува да доде него день докторьтъ, Шилеръ ме питаше да ли искамъ да му говорѣхъ, и забѣлѣзваше туй.

Като се свършеше визитата на тъмницитѣ ни, Шилеръ пакъ дохождаше и Кунда го съдружяваше. Той бѣше натоваренъ да помита стаята ни.

Слѣдъ малко ни донасяхъ закуската. Тя бѣше половинъ гърне съсъ една червеникава чорба, и три малки пърчета хлѣбъ; изядахъ хлѣбътъ, и не бутяхъ чорбата.

Сѣтнѣ захващяхъ да работѣхъ. Марончели бѣше донесълъ отъ Италия много книги, сичкитѣ ни съотечественници и тѣ бѣхъ донесли, едни по много, други по малко. Сичкото съставяше една добра библиотика, и се надѣвахми още да можемъ да употребимъ паритѣ си, за да я уголѣвимъ. Истина, че императорьтъ не бѣше далъ никакъвъ отговоръ за позволеннето, дѣто му бѣхми искали, за да си прочитами книгитѣ, и още да си купимъ други; нѣ, тогази, брюнскиятъ управитель ни позволяваше приврѣменно да задържями при насъ си по двѣ книги, и